

PIAKKAIN TAPAHTUVA DUUMAN HAJOTTAMINEN JA TAKTIKKAKYSYMYKSET

Pietari, helmikuun 27 pnä 1907.

Sanomalehdet ovat täynnä tiedoituksia, huhuja ja arveluja piakkoin tapahtuvasta Duuman hajottamisesta.

Onko se luultavaa? Kun silmäillään objektiivista asiain-tilaa, niin täytyy tulla johtopäätökseen: se on enemmänkin kuin luultavaa. Duuman koollekutsuminen oli hallitukselle välttämättömyyden pakko. Täytyi yrittää vielä kerran, samalla kun toteutettiin mitä suurimpia mahdollisia ranskaisutoimenpiteitä, kutsua koolle kansan edustuslaitos, jotta olisi päästy sopimukseen porvariston kanssa. Koe ilmeisesti epäonnistui. Kenttäoikeudet ja kaikki muut stolypinilaisen perustuslain ihanuudet auttoivat sanomattoman suuresti vallankumouksellista agitaatiota siihen asti syrjään jääneiden joukkojen keskuudessa ja nostivat talonpoikaisjoukkojen uumenista vasemmistolaisen Duuman. Kadetit, tuo Venäjän vallankumouksen keskustapuolue, ovat ensimmäiseen Duumaan verrattuna heikenneet. Kadetit ovat epäilemättä oikeistolaituneet, mutta tällaisen Duuman aikana tällaisella ajankohdalla hallitus on täysin kykenemätön tekemään sopimusta heidän kanssaan. Kadetit voisivat sulautua yhteen lokakuulaisten kanssa, ja siihen he ovat jatkuvasti menossakin: riittää, kun mainitaan hra Struve ja hra Golovin. Mutta nykytilanteen erikoisuutena onkin se, että Duumassa ei ole kadetti- ja lokakuulaistenemmistöä. Kärjistynyt taistelu, jota käydään äärimmäisten välillä: oikealta monarkistien ja Duuman vasemmisto-osan välillä, on musertanut auttamattomasti koko „keskustan”. Vasemmisto-osa käsittää kaksi viidesosaa. Sillä on valtava merkitys

Duumassa. Sen vaikutus kansanjoukkojen keskuudessa on hyvin suuri. Sen kasvavaa yhteyttä näihin joukkoihin ei voida katkaista millään puolinaisilla toimenpiteillä. Välttämättömyys pakottaa hallituksen hajottamaan Duuman: hallitus ei kykene selviytymään muodostuneesta tilanteesta, ellei se turvaudu väkivaltaan. Se, että tämä muodostunut tilanne on „laillinen”, vain kärjistää kriisiä, sillä sen todellinen voima kansanjoukoissa on pakostakin oleva suurempi kuin kriisin „laillinen”, s.o. kymmenien ja satojen poliisiseulojen lävitse seulottu, ilmentymä.

Duuman hajottaminen on enemmän kuin luultavaa: se on kiertämätön juuri siksi, että me koemme oikeastaan vallankumouksellista kriisiä emmekä mitään perustuslakikriisiä. Ja juuri sen vuoksi olisi mitä vahingollisinta, naurettavinta ja raukkamaisinta politiikkaa piilottaa pää siiven suojaan, koettaa selviytyä verukkeilla nykyisen poliittisen tilanteen kiertämättömistä seurauksista, yrittää sanoilla, fraaseilla hämätä se, mikä on selvää, heikentää sitä, mikä on jyrkkää, sumentaa sitä, mikä on silminnähtävää.

Tämäntapaista politiikkaa harjoittavat kadetit. Hra Izgojev kirjoittaa tänään „Retsh” lehdessä: „Duuman suojaaminen ei *juuri* ole meidän vallassamme”. Se on melkein oikein. „3—4 kuukauden kuluttua, kun Duuma saisi lainsäädäntötyöllään hankituksi itselleen arvovaltaa maassa, tilanne voisi muuttua toiseksi”. Tuo ei ole ainoastaan totta, vaan silminnähtävääkin. Ja silminnähtävän näkee hallituskin.

Mutta hra Izgojev pelkää kaunistelematonta totuutta ja alkaa hätäillä: „Mutta tulevatko nuo 3—4 kuukautta olemaan sen käytettävissä? Noiduttu kehä, josta ei ole ulospääsyä. Ulospääsyä ei anna „järjestynyt” eikä „järjestymätön” katurahvas, ulospääsy voisi olla siinä tapauksessa, jos vallan ohjaksissa olisi miehiä, jotka uhkuvat tosipatriotismia”...

Niin tietysti! He ovat itse noituneet itsensä tyhjillä sanoilla, itse ajaneet itsensä äiteliä korulauseiden umpikujaan ja nyt itkevät, valittavat, murehtivat... Siinä on todellakin häkeltyneen, vetistelevän ja saamattoman filisterin esikuva!

Lukijan ei pidä luulla, että Izgojevin tuollaiset puheet ovat satunnaisen kadettikynäilijän satunnaisia edesotta-

muksia. Ei. Ne ovat yhteenveto politiikasta, jonka on virallisesti *hahmotellut* kadetti puolue, *johtava* puolue, joka vei läpi oman puheenjohtajansa. Samasta „Retsh” lehdestä luemme: „Pitkällisten väittelyjen jälkeen, joita kansanvapauden puolueen parlamenttiryhmän iltaistunnossa käytiin helmikuun 25 p:nä hallituksen julkilausumaan suhtautumista koskevasta kysymyksestä, päätettiin: suhtautua julkilausumaan vaiteliaasti, olla ilmaisematta sen enempää luottamusta kuin epäluottamustakaan ja siirtyä käsittelemään juoksevia kysymyksiä. Mutta jos oikeistopuolueet esittävät provokaatiotarkoituksessa ponsilauseen, joka ilmaisee luottamusta ministeristölle, niin on päätetty äänestää sitä vastaan. Jos taas äärimmäinen vasemmisto (sosialidemokraatit) ehdottaa epäluottamuslausetta, niin kansanvapauden puolue on päättänyt esittää oman ponsilauseensa seuraaviin asioihin siirtymisestä. On kuitenkin toiveita, että tässä kysymyksessä saadaan aikaan koko opposition ennakkosopimus, johon eserrät, kansansosialistit ja trudovikit ovat jo taipuvaisia”. Lisäämme, että „Russkaja Zhizn” lehden kertoman mukaan meidän sosialidemokraattinen duumaryhmämme on päättänyt „esiintyä aivan itsenäisesti”, — tervehdimme lämpimästi tuota päätöstä.

Mutta kadettien politiikka on todellakin jotain ennen kuulumatonta. On varomatonta sanoa: „Esitän epäluottamuslausetta”. Pitää varjella Duumaa. „En esitä luottamuslausetta”, — niin voidaan sanoa. — Eivätkö nämä ole poliittisia „koteloihmisiä”? Eivätkö nämä ole filistereitä, jotka väistämättömästi lähenevän myrskyn edellä vetävät silmilleen yömyssynsä ja hokevat: me olemme varovaisia... me varjelemme... Te varjelette filisterinmyssyänne ettekä mitään muuta, arvoisat „kansanvapauden” ritarit!

Ja mikä voisi olla naurettavampaa kuin se, että oikeistolaisten ponsilauseetta luottamuksesta ministeristölle sanotaan „provokaatioksi”? Se on jokaisen duumanjäsenen aivan laillinen oikeus, se on kansanedustajan aivan luonnollinen vastaus ministeristön kysymykseen: ohjelmani on tällainen, haluaako Duuma työskennellä kanssani tässä hengessä? Se, että kadetit ovat kirjoittaneet tuon typeryyden, voidaan selittää vain sillä, että he ovat täydellisesti hämmennyksissä. Ei, hyvät herrat, yömyssy ei suojaa vastavallankumoukselta. Duuman hajallelaskemisen oikeus on

peräti „laillinen” oikeus sen perustuslain pohjalla, jota liberaalipahaset niin tyhmästi ylistivät ja johon he niin petturimaisesti kehoittivat kansaa suhtautumaan vakavasti. Ei voida välttää sitä, ettei ministeristö kysy Duumalta, haluaako se toteuttaa sen ja sen ohjelman. Ja vastaus: „en esitä luottamuslausetta” on kuitenkin oleva mainio ja aivan riittävä „perustuslaillinen” syy Duuman hajallelaskemiseen: ilman Kovalevskien apuakin voidaan löytää kymmeniä „perustuslaillisia edeltäjiä”, jotka ovat laskeneet parlamentin hajalle siitä syystä, että se on kieltänyt hallitukselta paljon vähemminkin tärkeitä asioita kuin... kuin... kuin kenttöoikeudet ja rankaisuretkikunnat.

Mikä johtopäätös tästä seuraa? Johtopäätös on se, että on tyhmää leikkiä perustuslakia, kun sitä ei ole olemassa. On tyhmää sulkea silmänsä näkemästä sitä ja olla vaiti siitä, että Venäjän nykyisenkin „melkein perustuslain” päivät ovat luetut, että vaalilain kumoaminen ja täydelliseen itsevaltiuteen palaaminen on *kiertämätöntä*.

Mitä pitäisi tehdä? Aussprechen was ist — sanoa se, mitä on. Hallituksen on ehdottomasti pakko laskea Duuma hajalle. Sille on edullista, että Duuma hajaantuisi ääneti näytellen nöyrästi perustuslaki-ilveilyä eikä avaisi kansan silmiä näkemään, että valtiokaappaus on *kiertämätön*. Ja ennenkuulumattomalla, vertaansa vailla olevalla, „historiallisella” ponsilauseellaan: „suhtautua *vaiteliaasti*” ja sanoa „ilmaisen epäluottamuksen” asemesta „en ilmaise luottamusta” — pelkurimaiset kadetit vain auttavat hallitusta toimeenpanemaan *vaiteliaasti* valtiokaappauksen.

Todellisten vapauden puoltajien, todellisten kansan edustajien on meneteltävä toisin. Heidän täytyy ymmärtää, että Duuman olemassaolon jatkuminen ei lainkaan riipu kohteliaisuudesta, varovaisuudesta, hellävaraisuudesta, diplomaattisuudesta, hienotunteisuudesta, vaiteliaisuudesta eikä muistakaan Moltshalinin hyveistä. *Duuman puhujalavalta* heidän täytyy sanoa kansalle kuuluvasti, koruttomasti ja suoraan *koko totuus*, vieläpä sekin, miksi Duuman hajottaminen, valtiokaappaus ja palaaminen puhtaaseen itsevaltiuteen on *kiertämätöntä*. Hallituksen *pitää* pysyä siitä vaiti. Kansan *pitää* tietää se. Kansan edustajien — niin kauan kuin he vielä ovat kansan edustajia! — on sanottava se Duuman puhujalavalta.

Tilanne on aivan selvä. Ei ole muuta vaihtoehtoa: joko kunniaton moltshalinilaisuus, joka kumartaa nöyrästi päänsä, tahi se, että julistetaan kansalle rauhallisesti, mutta päättäväisesti, että on tapahtumassa mustasotnialaisten valtiokaappauksen ensimmäinen näytös.

Vain kansan taistelu voi sen estää. Ja kansan täytyy tietää koko totuus.

Toivokaamme, että Duumassa olevat sosialidemokraatit sanovat sen kansalle.

„Proletari” № 14,
maaliskuun 4 pnä 1907

Julkaistaan „Proletari” lehden
tekstiin mukaan
